



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Dat teghenstrijdt den trourinck is vant gheestelijck houvvelijck. Dat II.
Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

Dat teghenſtrijdt den trouwinck is vant
gheestelijck houvvelijck.

DAT II. CAPITTEL.

AL S sy in een gebedeken den Heere opoffert
de alle het lyden waer dooz sy naer den lic-
haem ende Gheest beswaert was/ ende alle de ge-
noechte die sy derſde naer den lichaem / en oock
naer den Gheest: soo heeft hem aen haer de Heere
betopenbaert als dragende tot circaet van beyde
ſijn handen / dese twee dingen die sy opghedoffert
hadde/ te weten: de ghenoechte ende het verdragen
inde ghedaente van twee ringhen / die coste-
lijcke gesteenten hadden. Het welc sy verstaende/
ende het voorszeyde ghebedeken dickwils herha-
lende ende naer een weynich tijts wederom her-
gaende heeft gheboelt dat den Heere Iesus met
den rinck van ſijn ſincker hant (den welken sy
herstont dat was het verdragen vande lichame-
lijcke swaricheyt) soetelijck streeck op haer ſinc-
ker ooghe. Ende van dien tijdt af heeft sy pijn
gehadt in die ooghe des lichaems (die de Heere
ſcheen inden Gheest te raken) soo datse boozts
aen noyt meer en is ghenesen geweest tot de eer-
ste ghesontheyt. Hier dooz heeft sy verstaen dat
ghelijck den rinck is een teeken vande trouwe/
dat soo oock de teghenſpoet rzy lichamelijck oft
gheestelijck / is een waerachtich teeken vande
verkieſinge Godts/ende als een ondertrou van
de siele met Godt/ soo dat die beswaert is/waer-
achtelijck/ia met betrouwen dit mach segghen/
te weten: Mijnen Heere Iesus die heeft my mee
ſijnen rinck den Godts-penninc ghegeuen. Ende
als hy in teghenſpoet oock niet en is sonder dese
gaue/te weten/dat hy met danckbaerhepdt dan
ſyn siele ſtiert dooz lof ende danckſegginghe tot

Noteert
dese opof-
ferande.

Teghen-
ſpoet is
een tecke
des ver-
kieſinghs
Godts.

Dancbaer
heydt in
aegespoet
hoe aen-
ghenaem
datse
Gods is,

Godt/soo mach hy met verbolch door blyfchap
dit achterbolghen / te weten : Ende als een
bruyt soo heeft hy my vereert met een croone.
Want danckfegginghe in tegenspoet is een al te
bertierde croone der glozien costelijck / ontweert
deerlijck bonen gout ende Topaes.

De menschelijcke vertroostinghe vermindert
de Goddelijcke,

DAT III. CAPITTEL.

Deruinge
vā trooft
vermeer-
dert de
glorie.

S^{ij} heeft een seer blyckelijck ghetuyghenis ont-
fangen dat de tegenheyt ende deruinghe van
ghenoecten onder de pijn vermeerderinghe is
ter glorie: het welck sy eerstgancs niet verstaen
en hadde. Alse dan op eenen dach ontrent den
feestdach van Sinnen/ met sulckē onberdraech-
lijcke pijn der ziden ghepynicht wert: dat de
omstaenders eer souden geoordeelt hebben datse
dien dagh soude ghestoruen hebben/ eer dan ont-
comen : en hadden sy niet gheketen datse van
sulcken pijn dickwils wederom was ghenesen
gheworden. De goedertieren beminder ende den
waerachtigen vertrooster der sielen die gaf haer
dese vergeldinghe / soo wanneer sy lach als ghe-
breck hebbende door de versnyemisse van die
haer dienden : dat hy dien goedertieren Heere
minnelijck haer seluen dan bystont: wiens soet-
bloepende tegentwoordicheyt haer pijn temper-
de. Alst ghebeurden dat ontrent haer wert ghe-
brypcht neerstelijcken dienst / van die haer in-
bolchden / de Heere dan hem bertreckende wert
de pijn meerder : op dat daer door blyckelijck
soude te kennen gegeuen worden/ dat hoe penāt
meer wort verlaten bāde menschelijcke verma-
kentlijckheydt / dat hy soo te meer wort aenge-
sien